

Z A K O N
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I
REPUBLIKE HRVATSKE O IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Hrvatske o izručenju, sačinjen u Beogradu 29. juna 2010. godine, u originalu na srpskom i hrvatskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR

IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE HRVATSKE O IZRUČENJU

Republika Srbija i Republika Hrvatska (u daljem tekstu: države ugovornice), svesne potrebe daljeg unapređenja međusobne saradnje u oblasti pravosuđa, uzimajući u obzir visoku opasnost organizovanog kriminala i korupcije, njihovog transnacionalnog širenja, kao i važnost borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije, te potrebu za efikasnom međusobnom saradnjom država u toj borbi, u želji da posebno regulišu saradnju u pogledu izručenja, dogovorile su se o sledećem:

Obaveza izručenja

Član 1.

Države ugovornice se obavezuju da će u skladu s odredbama ovog ugovora, na molbu, jedna drugoj izručivati lica, koja se u državi koja traži izručenje (u daljem tekstu: država molilja) gone zbog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode, u skladu sa pravom država ugovornica.

Način komuniciranja

Član 2.

(1) Nadležni organi država ugovornica kod sprovođenja ovog ugovora komuniciraju pisanim putem i to preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.

(2) Diplomatski put opštenja ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) U hitnim slučajevima, molbe i obaveštenja prema ovom ugovoru mogu se dostavljati preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Član 3.

(1) Molbe koje se podnose i dokumentacija koju treba dostaviti prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na jeziku države molilje. Prevod na jezik države od koje se traži izručenje (u daljem tekstu: zamoljena država) nije potrebno prilagati.

(2) Legalizacija isprava iz stava (1) ovog člana nije potrebna.

Dokumentacija

Član 4.

Uz molbu za izručenje država molilja treba da priloži:

1) sredstva za utvrđivanje istovetnosti lica čije se izručenje traži, (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl);

2) potvrdu ili druge podatke o državljanstvu lica čije se izručenje traži;

3) optužnicu ili presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt istog pravnog značaja, u izvorniku ili overenom prepisu. U ovim aktima mora biti navedeno: ime i prezime lica čije se izručenje traži i drugi podaci koji su potrebni za utvrđivanje njegove istovetnosti, opis dela, zakonski naziv krivičnog dela i dokazi za osnovanu sumnju;

4) izvod iz teksta zakonskih odredbi koje će biti primenjene ili su bile primenjene prema licu čije se izručenje traži, zbog dela povodom koga se izručenje traži;

5) podatke o dužini krivične sankcije kada se radi o izručenju lica radi izdržavanja ostatka krivične sankcije.

Dopuna dokumentacije

Član 5.

(1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država molilja nedovoljni za donošenje odluke zamoljene države na osnovu ovog ugovora, zamoljena država može da traži dopunska obaveštenja i dokumentaciju i da odredi primeren rok za njihovo dostavljanje.

(2) Rok iz stava (1) ovog člana može se na obrazloženu molbu produžiti.

Član 6.

(1) Ako država molilja u rokovima predviđenim članom 5. ovog ugovora ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak za izručenje i lice čije se izručenje traži pustiće na slobodu.

(2) Troškovi koji su nastali neosnovanim oduzimanjem slobode u slučaju iz stava (1) ovog člana nadoknadiće država molilja zamoljenoj državi.

Krivična dela za koje se izručenje dozvoljava

Član 7.

(1) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvolice se samo ako je za krivično delo prema pravu obe države ugovornice propisana kazna zatvora ili mera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje jedne godine.

(2) Izručenje radi izvršenja pravosnažno izrečene kazne zatvora ili mere koja uključuje oduzimanje slobode dozvolice se samo za krivična dela koja su kažnjiva prema pravu obe države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje četiri meseca.

Dozvoljenost izručenja

Član 8.

Izručenje državljana zamoljene države ili lica bez državljanstva sa prebivalištem u zamoljenoj državi će se dozvoliti samo za krivična dela organizovanog kriminala i korupcije u skladu sa njihovim međunarodno prihvaćenim definicijama, pri čemu posebno treba uzeti u obzir:

- 1) Konvenciju Ujedinjenih nacija protiv transnacionalog organizovanog kriminala, od 15. novembra 2000. godine, s protokolima;
- 2) Konvenciju Ujedinjenih nacija protiv korupcije od 31. oktobra 2003. godine;
- 3) Krivično-pravnu konvenciju o korupciji od 27. januara 1999. godine, s protokolom.

Odbijanje izručenja zbog azila ili međunarodnopravnih obaveza

Član 9.

Izručenje se neće dozvoliti:

- (1) ako lice čije se izručenje traži uživa azil na teritoriji zamoljene države;
- (2) ako bi izručenje bilo u suprotnosti s obavezama zamoljene države iz multilateralnih ugovora koji je obavezuju, a posebno obavezama iz Evropske konvencije o izručenju iz 1957. godine i dodatnih protokola.

Načelo ne bis in idem

Član 10.

(1) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog dela za koje je lice čije se izručenje traži u zamoljenoj državi već pravnosnažno osuđeno ili oslobođeno, ili je protiv njega krivični postupak pravnosnažno obustavljen, ili je optužba protiv njega pravnosnažno odbijena.

(2) Izručenje se može dozvoliti ako je postupak pravnosnažno okončan isključivo zbog procesnih razloga predviđenih pravom država ugovornica.

(3) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog dela za koje je lice čije se izručenje traži pravnosnažno osuđeno ili oslobođeno u trećoj državi, a izrečena krivična sankcija izvršena ili oproštena ili je neizvršeni deo sankcije oprošten ili je prema pravu treće države nastupila zastarelost izvršenja krivične sankcije.

Zastarelost

Član 11.

Izručenje se neće dozvoliti ako je krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije zastarelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Obostrana kažnjivost

Član 12.

Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog dela koje nije krivično delo prema pravu jedne od država ugovornica.

Krivično gonjenje zbog istog dela u zamoljenoj državi

Član 13.

Izručenje se može odbiti ako se lice čije se izručenje traži, zbog istog krivičnog dela krivično goni u zamoljenoj državi.

Načelo teritorijalnosti

Član 14.

(1) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog dela koje je u celosti ili delimično izvršeno na teritoriji zamoljene države.

(2) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog dela izvršenog van teritorije države molilje, i ako pravo zamoljene države ne dozvoljava krivično gonjenje za isto krivično delo izvršeno van njene teritorije.

Sudska nadležnost zamoljene države

Član 15.

Izručenje se može odbiti zbog dela koje podleže sudskoj nadležnosti zamoljene države.

Amnestija

Član 16.

Izručenje se neće odobriti za krivično delo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ona nadležna za krivično gonjenje za to krivično delo prema svom pravu.

Osuda u odsustvu

Član 17.

Ako je lice čije se izručenje traži pravnosnažno osuđeno u odsustvu, izručenje će se dozvoliti samo ako država molilja da garancije da će krivični postupak posle izručenja ponovo sprovesti u prisustvu izručenog lica.

Posebni slučajevi zbog kojih se odbija izručenje

Član 18.

(1) Izručenje se neće dozvoliti za dela za koja je prema pravu obe države ugovornice propisana kazna zatvora ili mera koja uključuje oduzimanje slobode, u najdužem trajanju od pet godina i ako bi izručenje očigledno izuzetno teško pogodilo lice čije se izručenje traži zbog njegovih godina, dugog boravka u zamoljenoj državi i drugih ozbiljnih razloga lične prirode.

(2) Ako se izručenje ne dozvoli zbog razloga iz stava (1) ovog člana, zamoljena država će ispitati može li se protiv lica čije se izručenje traži pokrenuti krivični postupak zbog dela na kojem se temelji molba za izručenje. O rezultatima ispitivanja i krivičnog postupka zamoljena država će obavestiti državu molilju.

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 19.

(1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži, u zamoljenoj državi vodi krivični postupak, ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog koji je predmet izručenja, izručenje se može odložiti dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude - dok se krivična sankcija ne izvrši.

(2) Ako bi zbog odlaganja izručenja u državi molilji krivično gonjenje moglo da zastari, ili bi njegov tok bio ozbiljno ometan, može se, na obrazloženo traženje

države molilje, dozvoliti privremeno izručenje radi vođenja krivičnog postupka. Država molilja mora u tom slučaju izručeno lice vratiti odmah nakon što se obave neophodne procesne radnje zbog kojih je bilo dozvoljeno privremeno izručenje.

(3) Država molilja mora privremeno izručeno lice, za vreme boravka na njenoj teritoriji, držati u pritvoru. Vreme provedeno u pritvoru, od dana, kad privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene države do dana kada se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj državi.

Postojanje više molbi za izručenje

Član 20.

(1) Ako izručenje zbog istog dela traže država ugovornica i treća država, zamoljena država odlučuje o izručenju uzimajući u obzir sve okolnosti, posebno težinu krivičnog dela, mesto izvršenja krivičnog dela, vreme podnošenja zahteva za izručenje, državljanstvo lica čije se izručenje traži i mogućnost njegovog daljeg izručenja.

(2) Ako se molbe odnose na različita dela, a donese se odluka o izručenju trećoj državi, zamoljena država će drugoj državi ugovornici, zajedno s odlukom o molbi za izručenje saopštiti da li je saglasna s eventualnim daljim izručenjem iz treće države drugoj državi ugovornici.

Pritvor u postupku izručenja

Član 21.

(1) Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje, zamoljena država ugovornica nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim pravom, licu odrediti pritvor, osim ako izručenje očigledno nije dozvoljeno.

(2) U hitnim slučajevima, na izričiti zahtev nadležnog organa države molilje, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i pre prijema molbe za izručenje. U zahtevu se navodi postojanje jedne od isprava iz člana 4. tačka 3) ovog ugovora i da postoji namera da se podnese molba za izručenje. Zahtev treba da sadrži i podatke o krivičnom delu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vreme i mesto njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i, ukoliko je to moguće, opis lica čije će se izručenje tražiti.

(3) Zahtev iz stava (1) ovog člana može se podneti preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa, diplomatskim putem, ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije - INTERPOL, bilo kojim pogodnim sredstvom pisanog komuniciranja.

(4) Međunarodna poternica se smatra zahtevom za privremeno pritvaranje.

(5) O tome da je pritvorila lice u skladu s odredbama ovog člana, zamoljena država mora bez odlaganja obavestiti državu molilju.

(6) Privremeni pritvor biće ukinut ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4. ovog ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od dana pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtev države molilje, može produžiti ali ne duže od 40 dana od dana pritvaranja.

(7) Puštanje na slobodu ne sprečava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje

Član 22.

(1) Zamoljena država mora o molbi za izručenje odlučiti bez odlaganja, i o svojoj odluci obavestiti državu molilju.

(2) Odluka kojom se izručenje odbija u celosti ili delimično mora biti obrazložena.

Pojednostavljeno izručenje

Član 23.

(1) Zamoljena država može da lice čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja zahteva, izruči po pojednostavljenom postupku, ako ono pred nadležnim sudom zamoljene države izričito izjavi da je saglasno sa ovakvim načinom izručenja i ako su ispunjene pretpostavke za izručenje.

(2) U slučaju pojednostavljenog izručenja nije potrebno podnošenje molbe za izručenje sa dokumentacijom, međutim, zamoljena država, ukoliko smatra da je to neophodno, može da zatraži određene podatke i dokumente od države molilje.

(3) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

Načelo specijalnosti

Član 24.

(1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne zatvora ili druge mere koja uključuje oduzimanje slobode ili izručeno trećoj državi, zbog krivičnog dela izvršenog pre izručenja, a koje nije predmet izručenja.

(2) Uslovi iz stava (1) ovog člana neće se primeniti:

1) ako se izručeno lice izričito odreklo garancija iz stava (1) ovog člana;

2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države ugovornice kojoj je bilo izručeno ili, ako se posle napuštanja te teritorije, na nju ponovo vratilo;

3) ako država koja je izručila lice da saglasnost, u kom cilju se podnosi molba sa priložima navedenim u članu 4. ovog ugovora i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica.

Promena pravne kvalifikacije

Član 25.

Ako se za vreme postupka u državi molilji promeni pravna kvalifikacija krivičnog dela koja je važila za vreme postupka izručenja, izručeno lice može se krivično goniti ili osuditi samo ako je izručenje dozvoljeno prema novoj pravnoj kvalifikaciji.

Uračunavanje pritvora u krivičnu sankciju

Član 26.

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog dela zbog kojeg je izručeno, vreme provedeno u pritvoru uračunava se u krivičnu sankciju.

Predaja lica koje se izručuje

Član 27.

(1) Ako se izručenje dozvoli, zamoljena država će državu molilju obavestiti o mestu i vremenu predaje, kao i o vremenu koje je traženo lice provelo u pritvoru radi izručenja.

(2) Lice čije je izručenje dozvoljeno može se pustiti na slobodu, ako ga nadležni organ države molilje ne preuzme u roku od 10 dana od dana utvrđenog za predaju.

(3) Ako predaja lica čije je izručenje dozvoljeno nije moguća zbog vanrednih okolnosti, država ugovornica na čijoj su strani ove okolnosti nastale će o tome obavestiti drugu državu radi postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Ponovna molba za izručenje

Član 28.

Ako izručeno lice na bilo koji način izbegne krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije, a nađe se na teritoriji zamoljene države, moći će da bude izručeno na ponovljeni zahtev. U tom slučaju nije potrebno da uz zahtev budu priložena dokumenta iz člana 4. ovog ugovora, ako su još uvek na raspolaganju zamoljenoj državi.

Predaja predmeta

Član 29.

(1) Predmeti ili isprave mogu se zapleniti i predati drugoj državi ugovornici u skladu sa pravom zamoljene države, ako o tome postoji odluka nadležnog organa države molilje.

(2) Zamoljena država ugovornica može odložiti predaju predmeta ili isprava, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.

(3) Država molilja će vratiti predmete ili isprave zamoljenoj državi ugovornici, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država tog ne odrekne.

Član 30.

(1) Ako se dozvoli izručenja lica, zamoljena država će, i bez posebne molbe, dozvoliti predaju predmeta:

1) koji se mogu upotrebiti kao dokazno sredstvo;

2) koje je lice, koje se izručuje, steklo krivičnim delom ili unovčavanjem predmeta koji potiču od izvršenja krivičnog dela.

(2) Ako izručenje koje bi po ovom ugovoru bilo dozvoljeno, nije moguće jer je lice koje treba izručiti pobeglo ili umrlo, ili ga nije moguće pronaći na teritoriji zamoljene države, predaja predmeta će se i pored toga dozvoliti.

(3) Prava zamoljene države i trećih lica na predmete iz stava (1) ovog člana ostaju ne dirnuta. Ako postoje takva prava, država molilja će predmete, po okončanju postupka, što pre i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako bi takva prava bila povređena predajom, predaja se neće dozvoliti.

(4) Predaja predmeta se obavlja prema pravu zamoljene države, s time da se ne primenjuju propisi o uvozu i izvozu robe i deviza.

(5) Predaja predmeta radi vraćanja oštećenom može se izvršiti uz saglasnost druge države ugovornice i pre nego što je dozvoljeno izručenje, ako je lice koje se izručuje saglasno da se predmeti neposredno vrate oštećenom.

Primena procesnog prava i obaveštenja

Član 31.

(1) Ako ovim ugovorom nije određeno drugačije, na postupak u vezi izručenja i na pritvor na teritoriji zamoljene države, primenjuje se pravo zamoljene države.

(2) Ako se lice izručuje radi krivičnog gonjenja, država molilja će obavestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravnosnažnu odluku.

Tranzit

Član 32.

(1) Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj državi ugovornici, preko teritorije druge države ugovornice, biće odobren, ako ovim ugovorom nije drugačije uređeno, pod istim uslovima kao kod izručenja.

(2) Molba za tranzit preko teritorije države ugovornice treba da sadrži dokumentaciju iz člana 4. ovog ugovora.

(3) Zamoljena država može da odbije molbu za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv koga se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena, ili ako bi po mišljenju zamoljene države tranzit mogao da nanese štetu interesima te države.

(4) Bez saglasnosti države koja je odobrila izručenje traženog lica, država ugovornica preko čije teritorije se vrši njegov tranzit, ne sme to lice da goni niti da prema njemu izvrši krivičnu sankciju zbog dela koje je izvršeno pre tranzita.

(5) U toku tranzita zamoljena država će lice koje se sprovodi držati u pritvoru.

Prevoz vazdušnim putem

Član 33.

(1) Ako je kod izručenja lice potrebno prevesti iz treće države u državu ugovornicu vazdušnim putem, bez međusletanja preko teritorije druge države ugovornice, nije potrebno izričito odobrenje države ugovornice preko čije teritorije se let obavlja. Tu državu će država molilja unapred obavestiti o postojanju jedne od isprava iz člana 4. tačke 3). ovog ugovora, kao i državljanstvu lica koje se izručuje.

(2) U slučaju nepredviđenog međusletanja na teritoriju države preko čije teritorije se obavlja let, obaveštenje iz stava (1) ovog člana ima ista dejstva kao i molba za pritvaranje iz člana 21. ovog ugovora.

Troškovi

Član 34.

(1) Troškove za izručenje snosi država ugovornica na čijem su području nastali.

(2) Troškove tranzita snosi država molilja.

(3) Troškove prevoza avionom snosi država koja je takav prevoz predložila.

Završne odredbe

Član 35.

Sve sporove o tumačenju ili primeni ovog ugovora države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 36.

(1) Ugovor stupa na snagu danom prijema poslednje od nota kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim pravom.

(2) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka šest meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.

(3) Ugovor će se privremeno primenjivati od dana potpisivanja.

Sačinjeno u Beogradu, dana 29. juna 2010. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i hrvatskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

Snežana Malović, s.r.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

dr Ivan Šimonović, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.